

ler griber ind i dets manøvrering. Efter bestemmelsen i § 183 a er det en betingelse for at kunne pålægge straf, at personen er »ombord« på et luftfartøj, skib mv., når denne ved ulovlig tvang overtager kontrollen over fartøjet eller griber ind i dets manøvrering.

Bestemmelsen i § 183 a suppleres af andre straffelovbestemmelser om forvoldelse af ulykker eller forstyrrelse af sikkerheden for transportmidler, jf. §§ 183 og 184. Disse bestemmelser indeholder ikke krav om, at gerningsmanden er ombord i det pågældende transportmiddel.

Der vil med den teknologi, der i dag anvendes, i praksis kun være begrænsede muligheder for at »overtage« kontrollen med et fartøj eller forstyrre dets manøvrering, uden at den pågældende er ombord på fartøjet. Der kan imidlertid forekomme situationer, hvor en person ulovligt vil kunne gribe ind i eller helt overtage kontrollen med et luftfartøj eller et tog uden selv at være om bord i luftfartøjet eller toget, f.eks. ved at trænge ind i det pågældende kontrolcenter.

På den baggrund foreslår Justitsministeriet, at bestemmelsens gerningsbeskrivelse ændres således, at bestemmelsen ikke kun omfatter den person, som ombord på et luftfartøj, skib mv. kaprer dette, men omfatter enhver person der ved ulovlig tvang overtager kontrollen over fartøjet eller griber ind i dets manøvrering, uanset hvor personen befinder sig.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 40, samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet er enig i Straffelovrådets forslag om en forhøjelse af strafferammerne i § 191 fra henholdsvis 6 og 10 års fængsel til 10 og 16 års fængsel. Som anført af Straffelovrådet, er der i praksis forekommet tilfælde, hvor straffen er blevet udmålt til eller i nærheden af strafmaksimum, specielt i tilfælde, hvor der er blevet domfældt for indførelse af en helt udsædvanlig stor mængde narkotika med henblik på videresalg. Der synes således i sager om meget store mængder narkotika at være behov for ved strafudmålingen i endnu højere at markere alvoren af forbrydelsen.

Til illustration kan henvises til to domme afsagt af Højesteret og offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen (UfR) henholdsvis 1985, side 1052, og 1991, side 720. I den første dom blev de tiltalte idømt 10 års fængsel for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., ved i forening med henblik på videreoverdragelse at have indført ca. 34 kg. kokain (T1 tillige ca. 28 kg marihuana). I den anden dom idømtes tiltalte efter samme bestemmelser ligeledes 10 års fængsel for medvirken til indførelse med henblik på videreoverdragelse af 13,5 kg. heroin. Endvidere kan

nævnes Højesterets dom offentliggjort i UfR 2001, side 2059, hvor tiltalte for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., ved i forening med 8 medtiltalte med henblik på videreoverdragelse at have deltaget i indførelse af ca. 12 tons hash idømtes 6 års fængsel.

Forslaget retter sig navnlig mod tilfælde, hvor der bl.a. under hensyn til forbrydelsens karakter og grovhed opstår behov for at udmåle fængselsstraffe, der er længere end de hidtidige strafmaksima på henholdsvis 6 og 10 års fængsel. Ændringerne tilsigter således alene at give mulighed for en graduering af strafudmålingen i de groveste tilfælde af narkokriminalitet. Hermed tænkes på de tilfælde, som i dag efter den gældende udmålingspraksis efter henholdsvis § 191, 1. og 2. pkt., ville ligge i området lige omkring 6 års fængsel (1. pkt.) og 10 års fængsel (2. pkt.).

Efter praksis udmåles selv i meget grove sager typisk en lavere straf til personer, der alene indtager en mindre rolle i forbindelse med overdragelsen af stoffet (f.eks. kurerer). Straffen er normalt lavere end den straf, der under tilsvarende omstændigheder udmåles til personer, der indtager en central og ledende rolle i narkotikahandlen. Forslaget tilsigter at have en skærpende effekt også på strafudmålingen over for personer med en mindre selvstændig rolle i overdragelsen af stoffet (f.eks. kurerer), hvis hovedmandens straf bedømt efter stoffets omfang og karakter ville lægge tæt på de hidtidige strafmaksima i bestemmelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 47, samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet er enig i den af Straffelovrådets foreslåede ændring af § 190, hvorved der i selve bestemmelsen indføres en strafferamme på bøde eller fængsel indtil 6 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46, samt bemærkningerne hertil.

Under hensyn til forbrydelsens karakter og ud fra hensynet til sammenhæng mellem beslægtede bestemmelser i straffeloven er Justitsministeriet enig i Straffelovrådets forslag om en forhøjelse af strafferammen i § 185 fra 4 måneders fængsel til 2 års fængsel.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 42, samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet er ud fra hensynet til sammenhængen i strafferammerne endvidere enig med Straffelovrådet i, at strafmaksimum i § 193 bør skærpes fra 4 til 6 års fængsel. Straffelovrådets forslag herom er medtaget i lovforslaget om ændring af straffeloven, retsplejeloven, markedsføringsloven og ophavsretsloven (IT-kriminalitet mv.), (L 55) fremsat den 5. november 2003.